

NOEMOVA ARCHA

MARK JANTZI

(Tursko, květen 2007)

V poslední době jsem hodně četl 24. kapitolu Matouše. Každý verš 24. kapitoly si zaslouží podrobné studium. Začneme ve verši 36. Tato pasáž v Písmu je jedním z nejlepších kázání o posledním čase. Je dobré si ji srovnat se 17. a 19. kapitolou Lukáše. Obě pasáže spolu korespondují.

„O tom pak dni a hodině té žádný neví, ani andělé nebeští, jedině sám Otec můj.“ Co se týče času, mohl Ježíš mluvit nejen o dni a hodině. Mohl třeba říci: „Nevíte ani v jakém období...“ Ježíš ale svým posluchačům říkal, že jsou schopni na přirozené rovině rozeznávat období podle počasí, a ptal se jich, jak je tedy možné, že nejsou schopni rozeznávat duchovní období? A tak jsou určité věci týkající se příchodu Páně, které bychom měli znát a očekávat.

Jeden z prvků Pánova příchodu je, že přijde náhle a neočekávaně. Třicátý sedmý verš říká: *„Ale jakož bylo za dnů Noé, takt' bude i příchod Syna člověka.“* V příběhu o Noemovi tudíž najdeme určitou náповědu, které musíme porozumět. Noe nám byl dán jako příklad pro naše ponaučení. *„Nebo jakož jsou za dnů těch před potopou žrali a pili, ženili se a vdávaly se, až do toho dne, když Noé všel do korábu,..."*

Jedli a pili. Je na tom něco špatného? Kolik z vás do dneška jí a pije? Ano, já také. To samo o sobě neznamená, že je to něco špatného. Jíst a pít je normální každodenní záležitost. Jím a piju každý den. Je to součást všedního života. Dále se zde píše, že se ženili a vdávaly. Když se tady rozhlédnu po místnosti, vidím, že i vy věříte ve vdávání a ženění. A jsem velmi rád, že tomu věříte. Je úžasné vidět, když Bůh spojuje muže a ženu v lásce. Ale manželství je něco, co přesahuje zkušenost jednoho dne. Jídlo a pití nám vydrží jen několik hodin, ale manželství obsáhne dlouhý časový úsek. Kdybyste se podívali do kapitoly v Lukáši, která mluví o tomtéž, tam se navíc píše, že sázeli a stavěli. Jaro je období, kdy zemědělci zasívají, a očekávají, že na podzim tady svět ještě bude a že budou sklízet. Kdybych byl sedlák, dělal bych totéž. Píše se, že stavěli. Byl jsem doma u bratra Romana a viděl jsem, že stavěl. I tato místnost je nová. Když stavíte, tak svým způsobem investujete do budoucna. Bůh neříká, že máme tyto aktivity zastavit. Ale uprostřed všech těchto aktivit

je potřeba, abychom si byli něčeho vědomi. V následujícím verši se píše: „...a nevěděli, až přišla potopa, a zachvátila všechny; takť bude i příští Syna člověka.“

Jak se díváte na své dlouhodobé plány? Investujete a říkáte si: To je moje, to musí vydržet několik generací. A nebo říkáte: „Pane, nevím, co s tím bude, co se s tím stane, ale Ty jsi řekl, že máme bydlet, dokud nepřijdeš.“ Sám jsem taky něco postavil. A přitom jsem se v životě dostal do bodu, kdy už si mně Pán mohl vzít domů. Málem jsem měl na jazyku říct: „Pane, k čemu to všechno bylo? Přijde den, Pane, kdy to všechno ode mě odejmeš?“ Musel jsem se ve svém vlastním životě dostat do bodu, kdy jsem řekl: „Pokud, Pane, tohle chceš, buď požehnáno jméno Hospodino. Pokud to všechno chceš vzít, tak to vezmi. Učinil jsem jen to, co jsem věřil, že jsi po mně chtěl. Jsem jen služebník.“ Víte, když pán řekne služebníku, aby něco postavil, a jakmile je dostavěno, řekne: „Tak a teď to zboř,“ co my s tím naděláme? On je pán. On je vlastník. Já jsem jen služebník, dělník, který dostává mzdu za svou práci. Investujeme do Božího království, nebo do sebe sama?

Problém je ten, že oni *nevěděli*. Co nevěděli? A proč nevěděli? Věděli lidé za dnů Noema, že přijde potopa? Slyšeli o tom, ale zjevně tomu nevěřili. Pokud něčemu nevěříte, tak to nevíte. Logicky dojdete k závěru, že člověk, který vám něco takového tvrdí, je lhář nebo blázen. Pokud jste slyšeli hlas Hospodinův a hlas prorokův a nevěříte tomu, co proroci říkají, budete ve stejné situaci jako lidé ze dnů Noema, kdy o vás budou moci říct, že nevíte, i když jste slyšeli. Rodiče dobře ví, jak to funguje. Něco dítěti řeknete, pak se to stane a dítě říká: „Mami, já jsem to ale nevěděl!“ – „Já jsem ti to řekla, ale ty jsi tomu nevěřil.“ Písmo říká, že nevěděli.

I Ježíš, když mluvil k Jeruzalému, říkal, že Jeruzalém nepoznal den svého navštívení. Píše se o tom v Lukáši v 19. kapitole. „Vše bude zničeno, nezůstane kámen na kameni, přijde armáda, zničí tvé děti...“ A Ježíš říkal: „Toho všeho jsem vás mohl uchránit, kdybyste mě poslouchali.“ Proč se to stalo? Protože nepoznali den svého navštívení. Nepochopili Boží navštívení, když tam Ježíš stál mezi nimi, a nepochopili to navštívení ani o 40 let později.

Pojďme se podívat do knihy Genesis, co se dělo v době Noema. Genesis 6, od 1. verše: „*Stalo se pak, když se počali množiti lidé na zemi, a dcery se jim zrodily, že vidouce synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kteréž oblibovali. Pročež řekl Hospodin: Nebude se nesnaditi duch můj s člověkem na věky, proto že také tělo jest,*

a bude dnů jeho sto a dvaceti let. Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano i potom, když vcházelí synové Boží k dcerám lidským, ony rodily jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vzatí.“

Čteme zde o dvou důležitých věcech. Za prvé jim Bůh velmi jasně řekl, že mají 120 let. Je těžší uvěřit tomu, že máme 120 let, než když Hospodin říká, že máme 1 rok? Čemu by se vám věřilo lépe? Sto dvacet let, to je dlouhá doba, to já už tady nebudu, ani moji vnukové už tu nebudou. Sto dvacet let je dlouhá doba. Jen pro představu, jak je opravdu dlouhá, se vám pokusím 120 let zasadit do kontextu. Kdo z vás si myslí, že je to dlouhá doba? Skoro věčnost, že? Kdo z vás si umí představit, že bude žít sto let? Někteří z vás mají víru na 120 let. Přemýšlím o svém otci a matce, a to nejsem žádný kmet. Otec se narodil v roce 1902 a matka se narodila v roce 1906. To je před sto lety. A zemřeli ne tak dávno. Jejich rodiče se narodili kolem roku 1880. Zemřeli, když jsem byl mladý, ale znal jsem je. Babička zemřela, když jsem byl na univerzitě. Jejich život začal před 120 lety. To je vše. Myslím, že ten čas utekl tak rychle! Sto dvacet let. Myslím, že to není dlouho.

Jakou výmluvu měli lidé pro to, že nevěděli, kdy se to stane? Noe věřil, že má 120 let na to, aby svůj projekt dokončil. Do jaké míry věřili Noemovi synové, nedokážu posoudit. V každém případě byli poslušní a poddaní, pomáhali a byli zachráněni. V podstatě si mohli v kalendáři udělat čárku – 120 let – a vědět, že to je čas, po kterém bude země zničena. Pokud někdo investoval peníze, měl se ujistit, že se mu do 120 let vrátí, jinak o ně přišel. Víme, co se stalo se světem. Přečtěme si ještě dva verše: *„Ale když viděl Hospodin, an se rozmnožuje zlost lidská na zemi, a že by všeliké myšlení srdce jejich nebylo než zlé po všecken čas,...“* Kdyby nebylo Božího lidu, měl bych tendenci si myslet, že je to dnes stejné jako za dnů Noema. Lidé ze světa hledají každou příležitost, jak podvádět, jednat nepravě, zneužívat ostatní, vzrůstá počet vražd a násilí... A dál se píše, že *„litoval Hospodin, že učinil člověka na zemi, a bolest měl v srdci svém“*.

Už vás někdy napadlo, že Hospodin může být zarmoucen? Ježíš chodil na zemi jako Bůh. Byla v Něm plnost Boží. A když promlouval k Jeruzalému, k náboženským vůdcům své doby, plakal. Nevím, jak váš Bůh, ale můj Bůh pláče. Možná je neskutčné si představit Boha, který je všemohoucí, že se dostane do bodu, kdy pláče. Pláče, protože dal člověku svobodu Ho milovat, nebo zavrhnout. Dal nám všechny důvody k tomu, abychom ho milovali a byli poslušní. A přesto jsme se proti Němu postavili, zabili jsme Ho a vymysleli jsme si nového Boha, který snese hřích. Lidé dnes říkají, že autorem Bible není Bůh, že ji prostě napsali jen lidé.

Tyto věci zapříčiňují, že Bůh pláče. Bůh nebyl zarmoucen jen v zahradě Eden, za dnů Noema, za dnů, kdy Ježíš chodil po zemi. Hospodin je zarmoucen i dnes.

Cokoliv bolestivého činíme jeden druhému, činíme Jemu. Víte, musíme se naučit milovat. Ani já nevím, jak milovat jako Ježíš. Mám se tolik co učit. Pravděpodobně se po zbytek života budeme učit, jak Ho milovat. A to změní to, jak jednáme s druhými. Všimněte si, jak Ježíš nakládal s nevěstkami a s celníky. Když jsem byl mladý, tak jsem jimi pohrdal. Ale náboženské vůdce Ježíš trhal na kusy. Ne, že by je nemiloval. Vidíte, u Boha jsou věci, které se musíme naučit.

To, co se dělo ve světě, Boha rmoutilo. Ale co se dělo v Božím lidu? Četli jsme, že „*vidouce synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech...*“ Synové Boží. Co to znamená? Kdo to jsou Boží synové? – „Víš, bratře Marku, to byli andělé, kteří prostě měli pletky s pozemskými ženami.“ Ne, ne, ne. Tak to není. Takováto teorie je proti principům Božího stvoření, kdy Bůh řekl, že každé sítě nese podle svého druhu. Andělé jsou duchovní bytosti. Člověk je lidská bytost. Synové Boží v knize Genesis musí mít stejný význam jako v knize Římanům. Byly dva rodokmeny lidí. Rodokmen Setův a rodokmen Kainův. Potomci Kainovy linie, podle toho, co o nich víme, byli, zdá se, vzpurní lidé. V Genesis čteme jen o několika generacích, ale je z toho zjevné, že byli vzpurní lidé, které nazýváme syny, či, chcete-li, dcerami člověka. Víte, že slovo dcery má svůj duchovní význam? Dcera mluví o církvi či náboženském prostředí. Ale synové Boží jsou lidé vyzrálí, kteří rozumí Božím cestám. Některé z věcí, které se Adam naučil, když chodil s Bohem, se předávaly z generace na generaci. Víme, že Enoch se učil od Hospodina a že také kázal o tom, co se naučil. Polovina lidí, kterým Noe kázal, byli jeho blízcí příbuzní. Jeho synovci, bratřanci. Byli to lidé, kteří měli rozumět zvěsti, kterou tento prorok přinášel.

Genesis 6:13: „*Protož řekl Bůh k Noé: Konec všelikého těla přichází přede mne, nebo naplněna jest země nepravostí od nich; z té příčiny, hle, již zkazím je s zemí.*“ Všimněte si dvou věcí. Bůh oznámil, co hodlá udělat, a také jaký záměr se tím naplní. Co hodlal udělat? Chystal se zničit zem potopou. Jaký měl záměr? Jeho záměrem bylo skoncovat s tělem. Můžeme se domnívat, že tělo je tělesnost, o které se mluví v Římanech 8? „Myšlení ducha je život a pokoj, ale tělesné myšlení je smrt.“ (Ř 8:6) Jak se podaří vašemu tělu zdědit Boží království? Co se píše v 1. Korintským 15:50? „Tělo a krev nemohou zdědit Boží království.“ Jak se to promítne do mého života? Můj tělesný způsob přemýšlení je neúčinný. Moje tělesné představy o tom, jak mám uctívat Boha, jsou

k ničemu. Má tělesná představa o Božím království je neužitečná. Nikam do nebe nepoletíme. A tak dále a tak dále můžeme mluvit o tělesnosti. Bratří, musíme umět rozeznávat mezi duchem a tělem. Ne vše, co cítím, pochází z Ducha Božího. Ne vše, co se dotýká mých emocí, pochází z Ducha Božího. Ne vše, co mám rád, je z Božího Ducha. Nechť váš vnitřní duchovní člověk slyší, co je z Hospodina. Nechť tělesnost umlkne. Vím, že ze svého těla nemohu uniknout. Ano. Budu muset se svou tělesností nakládat do dne, dokud Pán neřekne: Dost! Není to tak jednoduché. Nemůžu si říct, že zničím tělo – sebevraždou či jinak. Bůh mi dal tento život, tento čas, abych se naučil poddávat tělo Božímu Duchu, aby Duch vládl nad mým tělem. Toto je cesta mého života. Pokud jsem se v této oblasti něco naučil, pak budu třeba schopen v něčem pomoci vám.

Genesis 6:14-16: „Učiň sobě koráb z dříví gofer; příhrady z děláš v tom korábu, a oklejuješ jej vnitř i zevnitř klím. A na tento způsob uděláš jej: Tři set loktů bude dlouhost toho korábu, padesáti loktů širokost jeho a třidceti loktů vysokost jeho. Okno uděláš v korábu, a svrckem na loket vysokým zavřeš jej; dvěře také korábu v boku jeho postavíš, a pokoje spodní, druhé i třetí z děláš v něm.“

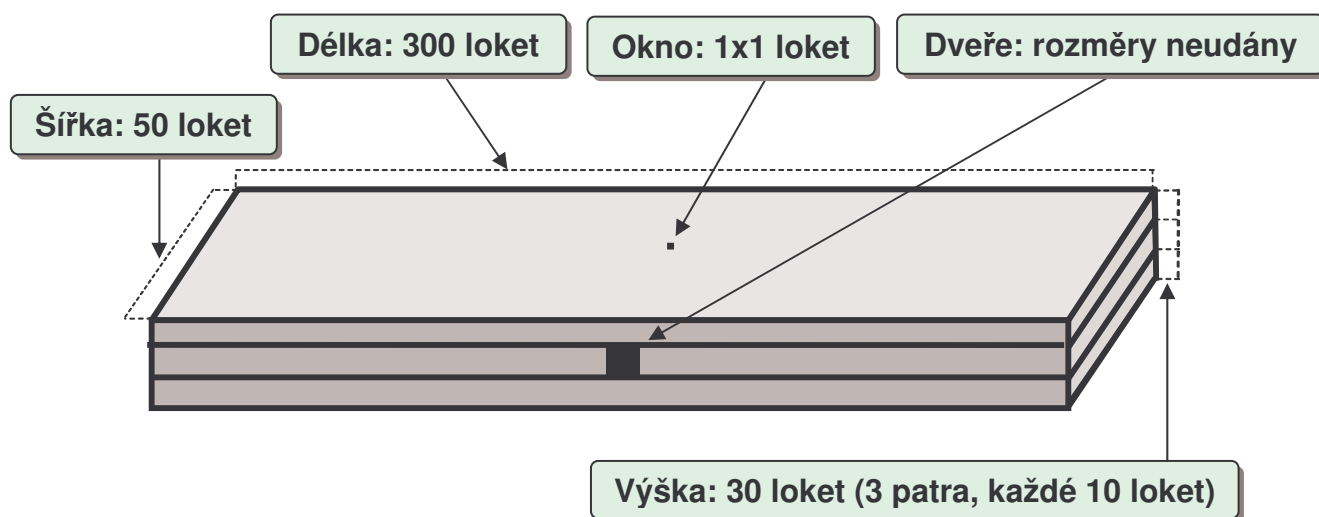
Teď přichází čas na obrázek.

V každé dětské knížce je nějaký takový obrázek. Našel jsem ho u bratra Petra viset doma na stěně i u bratra Romana v Jáchymkově pokoji. ☺ Spousta okýnek v arše, zvířata běhají všude kolem, široká paluba... Vidíte tam někde tři patra? Jedno okno? To není archa, kterou Bůh přikázal Noemovi postavit. Takovou archu by si postavili lidé. Taková archa by nikdy nepřežila nápor větru a bouře, které se přihnaly na

zemi. Ježíš říkal, že máme-li být hodni uniknout zkáze, pak existuje řád a způsob, jak věci dělat, abychom se zachránili.

Bratře, ukaž nám, co Bůh řekl Noemovi, aby postavil.

To je rozdíl, že? Zvenku pravděpodobně nebylo vidět, že to má tři patra. Patra byla uvnitř. Tak nějak archa vypadala.

Pojďme se podívat podrobněji na její rozměry. Víte někdo, kolik je jeden loket? Asi půl metru. Délka lokte závisela na výšce člověka. Takto měřili dříve. Když se na to dívám, jak velcí museli tehdy lidé být? Každé z pater mělo 5 metrů na výšku. Archa nebyla jen pro žirafy a slony. Byla tam spousta jiných druhů zvířat. Bible neříká, že ta patra byla stejně vysoká, ale domnívám se, že ano. Jaký význam tedy mají její rozměry? Proč Bůh neřekl třeba 312 loket nebo 55, 320? Nebo si myslíte, že si Noe při stavbě říkal: Už nám chybí dřevo, trochu to zkrátíme. Uděláme to 49, a ne 50. Jaký mají tato přesná čísla význam? Studovali jste určitě knihu Stánek, je to tak? Pokud jste četli knihu Stánek bratra duCilla, víte, že čísla v Písmu mají svůj hluboký význam.

Podívejme se na ně. Délka 300 loket. Kde se v Písmu vzalo číslo 300? Kde se objevuje? Před 6. kapitolou knihy Genesis ho v Bibli asi nenajdeme, ale kde jinde se vyskytuje? 30 x 10. Třicet mluví o zralosti, dokonalosti. Co znamená deset? Ví to někdo? Deset ran, deset přikázání. Deset reprezentuje plnost řádu. Desatero přikázání byla plná míra přikázání. Nebylo potřeba, aby jich bylo jedenáct. Deset ran v Egyptě byla opět dokonalá míra řádu. Trochu jiného řádu než u přikázání, ale opět nebylo třeba, aby jich bylo víc. Deset ran vykonalo, co mělo. Celý náš číselný systém je postaven na desítkové soustavě. Jednou jsem si sedl a začal

počítat, co by se stalo, kdybychom měli jinou než desítkovou soustavu. Máme tu matematika? Co by se stalo, kdybychom vše postavili na devítkové soustavě? Ani si to neumíme představit. Můj mozek mi to nějak nebral. Číslo 300 je násobkem dvou čísel: 30 x 10. Plnost řádu a plnost dokonalosti. Pomozte mi, bibliční studenti. Kde jinde najdeme v Písmu číslo 300? Nejlepším příkladem je Gedeonova armáda.

Jak se Gedeonova armáda dobrala k tomu, že měla tři sta mužů? Jak to začalo? Kolik jich bylo na začátku? Třicet dva tisíc. Zvláštní číslo. Bůh řekl, že takováto armáda je příliš veliká. Proč, když se na to podíváme po lidsku? Bible říká, že Madiánských bylo jako písku na mořském břehu. Jako písku... Říkám si: možná tři sta tisíc? Třicet dva tisíc na tři sta tisíc, to je dejme tomu jeden bojovník Boží armády na deset nepřátel. To by musel být zázrak. Ale Hospodin řekl: „Ne. Budete pyšní, budete si myslet, že jste zvítězili vlastní silou. Nelze dopustit, aby si Boží armáda řekla, že dosáhla vítězství vlastní silou. Kromě toho mám pocit, že většina z vás je tady, protože musí, ale raději byste byli někde jinde. Kolik se vás bojí a opravdu nechce do boje? Kdo z vás se bojí a nechce do boje, zvedněte ruku. Jděte domů.“ Kolik jich šlo domů? Dvacet dva tisíc. Zůstalo jich 10 000. Deset tisíc proti tři sta tisícům. Hospodin řekl Gedeonovi: „Vezmi je k vodě, ať se napijí. Prozkoušíme je tím, jakým způsobem budou pít. Ale neřekneme jim, jaká jsou kritéria výběru.“ Někteří muži, kteří šli k vodě, ponořili ústa do vody a pili a pili. To byla jedna skupina. Druhá skupina nabírala vodu do dlaní. Hospodin řekl, že ti, kteří ponořili svou tvář do vody, mají jít domů. Odešlo jich devět tisíc sedm set. Zůstalo jich tři sta.

Před dvěma lety bratr Burt Asbill přinesl prorocké slovo, ve kterém Pán říkal: „Přišel čas zkoušky pití u vod.“ To prorocké slovo přišlo tady, v České republice. Bůh řekl, že teď je čas zkoušky.

Co můžeme říct o společnosti těch 300 mužů? Neberte mě za slovo, když jsem mluvil o Madianských, že jich bylo 300 000. Bible neříká, kolik jich bylo, je to jen pro představu. Bylo jich nesmírně mnoho. Tři sta mužů skrze Boží moc zvítězilo nad armádou alespoň tří set tisíc nepřátel. To je Boží ekonomie, to je Boží počítání. Jeden obrátí na útěk tisíc. To je Boží způsob. Můžete obrátit na útěk tisíc démonů!

Číslo 300 v arše je obrazem Božích synů. Bůh v naší generaci buduje něco, co nazývá Božími syny. Přirozený obraz je vždycky předobrazem nebo-li stínem duchovních věcí, které mají přijít. Délku 300 loket budu nazývat vítězi. Délka Božích synů je vítězství nad každou překážkou. Dokážete se zamyslet nad tím, nad čím jste zvítězili a nad čím ještě

musíme zvítězit? Nad svými emocemi, žádostí těla, žádostí očí, pýchou života, nad naší povahou, závistí, žárlivostí, zlobou... To všechno jsou tělesné věci, nad kterými musíme zvítězit. To je společenství vítězů. To jsou ti, o kterých se píše v dopisech sedmi církvím ve Zjevení: „...tomu, kdo zvítězí, dám...“

Podívejme se na šířku. Padesát loket. Co znamená 50? Ví to někdo? Milost. Je to číslo léta milostivého. Podívejme se na to, jak se stalo, že padesáté léto bylo léto milostivé. Sedm reprezentuje odpočínutí. Leviticus 25:8,10: *„Sečteš také sobě sedm téhodnů let, totiž sedmkrát sedm let, tak aby čas sedmi téhodnů let učinil tobě čtyřiceti devět let... I posvětíte léta padesátého, a vyhlásíte svobodu v zemi té všechněm obyvatelům jejím. Léto milostivé toto míti budete.“* Sedm krát sedm je čtyřicet devět. Hospodin řekl Izraelcům, že následující rok, padesátý rok, mají slavit léto Páně.

Víte, co se děje v padesátém roce, v milostivém létě Páně? Vše, co sežraly kobylky, musí být obnoveno. Vše, co sežral červ, kobylky, housenky ve vašich životech, musí být obnoveno. Dojdete na místo odpočínutí. A to je místo, na které dojdou synové Boží. Je to místo odpočínutí v Hospodinu. Když jsem na tom místě, nezápasím už s tělesností. Na tom místě se naučím vkládat svou důvěru v Hospodina. Hospodin slyšel moje prosby a nyní je to na Něm. Slyšel volání mého srdce a já se nad tou věcí nebudu více rmoutit. Zápasil jsem s Bohem a Jákob už ode mě odstoupil. Přicházím do odpočínutí. A vím, že do mojí duše přichází obnovení. Není to nádherný obraz?

Co znamená číslo 30? Třicet reprezentuje vyzrálost. Máme nějaké příklady? Například v knize Genesis. Co třeba Josef. Kolik bylo Josefovi, když vyšel z vězení a usedl na trůn v Egyptě? Třicet let. Nebyla to úžasná změna? Představte si věznic, představte si, že by se někdo z těch vězňů měl stát druhý den prezidentem. Těžko si to představujeme. Ale to je Boží řád dospělosti.

Co v knize Samuelově? David byl pomazán, když mu bylo asi tak 17 let. Víte, jak byl pomazán Josef, když mu bylo 17? Josef byl pomazán ohněm! Bratři ho prodali Izmaelským. To je pomazání hodné krále. Takže když se vám v 17 letech rozpadne svět, můžete říct: „Bud' požehnán Hospodin, učiní ze mě krále, ale budu muset chvíli počkat, dokud mi nebude 30 let.“ U Davida proběhlo pomazání poněkud příjemněji. Ale netrvalo dlouho a oheň také přišel. A pak přišla doba, kdy Bůh řekl, že je čas, aby David nastoupil na trůn. Víte, Bůh nemá problém nás povýšit. Potíž je

v tom, když chceme povyšovat sami sebe. Ale když vás bude chtít povýšit Bůh, může jít tak vysoko, jak bude chtít.

Teď mi ještě dejte příklad z Nového zákona. Ježíš. Ve svých dvanácti letech měl známost Božího království. V chrámě nebyl žádný člověk, který by byl schopen obstát tváří v tvář tomuto dvanáctiletému chlapci. Dokonalé dítě. Dokonalé dítě, ale dítě. Nebyl připraven vládnout až do času ustanoveného od Otce. A pak se stal zjevenou Boží plností na zemi. Halelujah.

Všimli jste si, že je v arše okénko? Není to asi nakresleno v měřítku. Bylo to opravdu malé okénko. Jeden loket, padesát centimetrů. Okénko není v boku archy – tam bych dal okénko já, ale Bůh řekl: „Udělej okénko do střechy.“ A víme, že Bůh nenechal toto okno otevřené. Protože když přešla potopa, Noe odtrhl okno a vypouštěl jím ptáky. V arše je jedno okénko, a to ještě zavřené. Zkuste si to představit. Proč máme okno?

Za prvé, abychom měli světlo. Odkud v arše brali světlo? Můžete říct: Třeba měli generátor... ☺ Nebo můžete říct, že měli nějaké lampy či svíce. Ale zamyslete se znovu. V arše měli uskladněné seno pro všechna zvířata. Archa se zmítala v nepředstavitelných turbulencích. V takových podmínkách přece nebudete chodit s lampou! Co by se stalo, kdyby vám lampa upadla a seno se vznítilo! Je to jako letadlo v bouři. V takových podmínkách se nedá chodit s lampou v ruce. Nemyslím si to. Také si nemyslím, že v arše byla masožravá zvířata. Proč? Protože se píše, že až po potopě přišel strach na zvířata. Není to zvláštní? Bůh jen překlopil nějakou záklopku a šup, teď budou zvířata jíst zvířata. A pak v budoucnu přijde čas, kdy Bůh přepne a řekne: „Lvi budou žrát seno.“ Myslím, že biologové tohoto světa budou absolutně fascinováni, jak je možné, že se něco takového může stát! Asi budou muset přepsat pěkných pár vědeckých knih... Které nakonec asi nejsou vůbec vědecké.

Věřím, že Hospodin byl jejich světlem. Bratře Marku! Takové vysvětlení je příliš jednoduché. Proč by mělo být příliš jednoduché? Neříká snad Boží Slovo, že On je světlem světa? Nemůže být i přirozeným světlem? Abych mohl něco takového tvrdit, musím věřit, že Bůh byl s nimi v arše. Mimochodem, co bylo zdrojem světla ve svatyni svatých? Možná vám to trochu usnadní tomu uvěřit. Když kněz vcházel do svatyně svatých, nebyl v úplné tmě. Co tam svítilo? Byla to šekína slávy – Boží sláva pod křídly cherubínů, která svítila. Pokud věříme, že Hospodin byl s nimi v arše, jsme ochotni věřit, že jim byl i světlem? Napovím vám. Čtete o tom v Genesis v 7. kapitole. Archa byla postavena a Bůh řekl Noemovi: „Přijď, PŘIJĎ do archy, neboť za sedm dní

začne pršet.“ Vidíte ten rozdíl mezi **přijď** a **jď**? Beru biblický slovník velmi vážně. Kdyby byl Bůh někde venku, řekl by jim jděte. Ale pokud vás zve a volá dovnitř, znamená to, že sám už uvnitř je. A nyní je váš čas vstoupit do Krista. Kolik z vás ví, že musíme vstoupit do Krista? Kristus ve mně není dostatečný k tomu, aby mě provedl bouří, která přichází. Já musím vejít do Krista. A tak je pozval dovnitř. Uvědomte si, že mluvíme o Božích synech. Bůh bude v Božích synech a my budeme v Něm.

Co vzduch? Někdo mi vysvětloval, jak spočítal, kolik kyslíku za hodinu tato zvířata spotřebují, a zase naopak kolik plynů, jako je třeba metan, vyprodukují... Věřím, že jim Bůh byl i kyslíkem. Člověk si někdy říká, je-li Bůh schopen postarat se o znečišťování. Kdybychom se jen obrátili k Hospodinu!

Podívejme se teď na dveře archy. O dveřích by se dalo mluvit dlouho. Asi před rokem dal Bůh vize bratru Campellovi. Bylo to asi pět věcí. Viděl ohromné dveře – bránu. Když jsem včera v noci přijel, ani jsem si nevšiml, že máte bránu. Ve své vizi bratr Campbell viděl dveře. Nebyly to dvoukřídlé dveře ani lítací, ale klasické dveře – jen jedno křídlo. Viděl, jak se tyto velké dveře zavírají. Dále slyšel: „Ichabod.“ – „Boží sláva odchází.“ Viděl cirkve, shromáždění, odkud se Boží Duch zvedl někam pryč. A tak se ptal: „Pane, co to je? Co to vidím?“ A Bůh mu řekl: „To je Ichabod. Boží sláva odchází.“

Chci vám říci, bratří, že musíme žít v bázni a s třesením, aby se nám nestalo to, co Samsonovi, který nepoznal, že přišel o Boží přikrytí. Amen. Já se bojím a říkám: „Bože, Hospodine, neodjímej ode mě svého svatého Ducha. Neodcházej z našeho shromáždění.“ Ale to záleží na tom, jak budeme následovat Jeho příkladu.

Dále bratr Campbell viděl velké soužení. Viděl ho v podobě vysokého ostnatého drátu, za ním křesťany... Viděl také, že velké soužení přišlo na mnohé křesťany. Nakonec mu Bůh řekl: „Nyní je čas zapečetění Božích synů.“ Když o té vizi mluvil, všiml jsem si, že se několikrát opravil. Stalo se, že řekl: „...zapečetění svatých,“ ale pak se rychle opravil a řekl: „Ne, promiňte, Bůh neřekl zapečetění svatých, ale zapečetění Božích synů.“

Zpět ke dveřím. Dveře se zavírají. Mnohokrát jsem mluvil o své zkušenosti, kdy jsem se před Bohem dostal do tak úzkého místa, že jsem nemohl prolézt a musel jsem ze sebe všechno sundat. Hodinky, peněženku... Všechno jsem musel odložit, dát stranou. Dveře byly opravdu jen tak málo pootevřené. Mluvíme o Božích synech. Nemluvíme o základním spasení, ale mluvíme o zavírání příležitostí.

Vraťme se zpět k Noemovi. Bůh řekl Noemovi: „Ještě sedm dní a pak způsobím, že přijde déšť. A tak přijď do archy.“ Můžeme spekulovat o tom, co se stalo během těch sedmi dní. Nejdřív mě napadlo, že asi seděli a říkali si: Myslíš, že bude pršet? Ne, Noe určitě usilovně pracoval po celých sedm dní. Myslím, že to trvalo sedm dní, než se všichni se vším do archy nastěhovali. Přesněji řečeno, trvalo to šest dní. Když přišel sedmý den, Noe byl uvnitř v odpočinku. V Bibli nečteme, kdy přesně se dveře zavřely. Ale jak znám Boha, řekl bych, že Bůh počkal do sedmého dne. Jak znám Boha, čekal bych, že se to stalo o půlnoci. Není to Hospodin, kdo činí věci o půlnoci? Zvláště potom, co jim znovu a znovu a znovu říkal, že se to blíží. Probudili se ráno a stalo se to. Není snad toto naplnění slova, kdy se píše, že dva budou ležet spolu na posteli a jeden bude vzat a druhý zanechán?

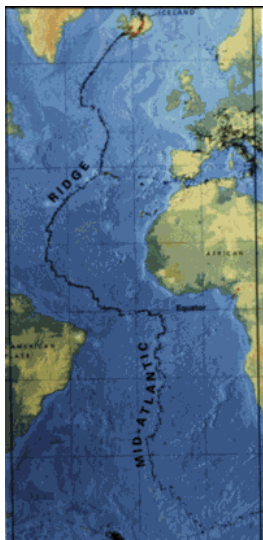
Kdo zavřel dveře archy? Hospodin. Mimochodem, toto je ještě jiný druh zapečetění. Noe archu zapečetil, ale Hospodin dokončil zapečetění. Hospodin musel zapečetit dveře i zvenku, aby byly vodotěsné. Bůh zavřel dveře a co se stalo pak? Co říká Písmo? Nebesa se otevřela a hlubiny země se otevřely. „...*protrženy jsou všechny studnice propasti veliké, a průduchové nebeští otevření jsou.*“ Jaký si myslíte, že to byl déšť? – „Hmm, začíná krápat. Zvedá se trochu vítr, asi bude pršet.“ Ne, myslím, že to bylo mnohem dramatičtější. Myslím, že se nebesa otevřela. A to tak, jako se nikdy před tím a už nikdy potom neotevřela. Víte, často jsme přemýšleli o arše, ale nikdy jsme se nezamýšleli nad tím, co znamená, že se otevřely studnice propasti. Myslíte, že to byly nějaké studny, ze kterých vytryskla voda?

Podívejte se na následující obrázek.

Takto si vědci představují, že vypadala země před potopou. Dokonce i evolucionisté věří, že kontinenty kdysi tvořily jednu pevninu.

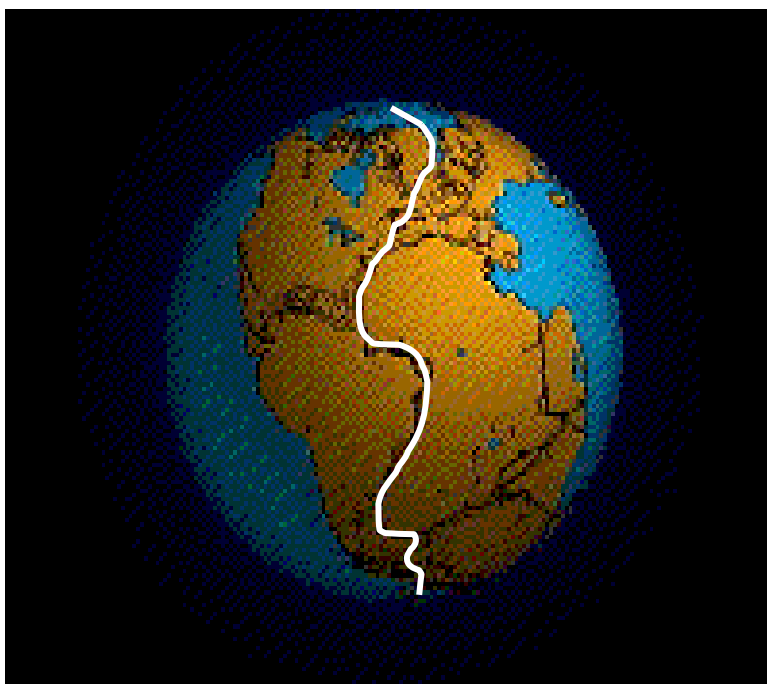
Našli pro to velmi pádné důkazy v magnetických siločárách. Je tady nějaký geolog? Na dvou kontinentech, v Africe a Americe, vzali vzorky hornin a zkoumali magnetické vlastnosti. Zjistili, že magnetické siločáry po stranách zapadají do sebe a že kdysi musely být kontinenty jedno. To, co vám říkám, není v Bibli, ale existuje spousta důkazů, pro které tomu věřím.

Na obrázku vidíte Středoatlantický hřbet. Než měli vědci k dispozici sonar a radary a než mohli prozkoumat dno Atlantského oceánu, nikdo ani nevěděl, že tam něco takového je! Někdo natočil vědecký pořad, který neměl nic společného s křesťanstvím ani s jiným náboženstvím. Nikdo se ani nesnažil o nějaké náboženské argumenty. Jeden doktor, myslím, že se jmenoval Dr. Wall Brown, vysvětloval moderátorovi své vědecké přesvědčení.

Vidíte na následujícím obrázku tu bílou čáru?

Tento člověk vysvětloval moderátorovi, že se pevnina začala rozevírat, jako když rozepnete zip. A že to geologické roztržení probíhalo obrovskou rychlostí, zapomněl jsem, kolik kilometrů za vteřinu, až se během několika hodin toto roztržení rozšířilo po celé zemi. V knize Genesis v 1. kapitole se dále píše, že Hospodin oddělil vody od vod. Vždycky jsme si mysleli, že je oddělil takto, ale co když je oddělil hori-

zontálně? Tento doktor Brown říkal, že věří, že pod zemskou kůrou byly obrovské zásoby vody. Zemské desky se rozestupovaly a voda, která byla pod nimi, tryskala obrovskou silou na povrch. Jen si představte být v té době na zemi, kde se během několika hodin stane něco takového! Voda, která se při těchto masivních posuvech zemských desek uvolnila, měla vytrysknout pod tlakem tisíce nukleárních výbuchů. Část vody přitom byla pod obrovským tlakem vyvržena do vrchních částí atmosféry na oběžnou dráhu. Některé z těles – různé kameny, meteority a jiné, které

tam obíhají, jsou složeny z vody (ledu) a bláta. A vědci si nedokážou vysvětlit, jak se tam dostaly!

Říkám to všechno proto, abych vám pomohl podívat se na archu z jiného úhlu. Víte, co se stalo se zemí, a nyní už možná chápete, že potopa nebyl žádný deštiček. To, co se dělo, bylo něco naprosto strašného. Noe zřejmě nebyl poblíž této pevninské trhliny, ale její velikost vytvořila ohromnou vlnu tsunami, která se měla za pár hodin přihnát. Nevíme, jak byla vysoká, možná 100 až 150 metrů. I kdyby archa v té době už plula, takovéto vlny by s ní házely neuvěřitelným způsobem. Nějaký inženýr studoval konstrukci Noemovy archy biblických rozměrů a došel k závěru, že toto je nejstabilnější struktura, kterou lze těžko převrátit. Boží design. Kdysi mi někdo vyprávěl o konstrukcích lodí. Říkal, že nejlepší jsou lodě s hlubokým kýlem, ty že jsou stabilní, ale zapomněl na to, že takové lodě byly stavěny k tomu, aby byly hlavně rychlé, aby někam svižně dopluly, jako třeba plachetnice... Ale archa neměla nikam doplavat! Arše stačilo, aby zůstala na hladině a nepřevrátila se. Nemusela nikam plout.

Co to ale znamená v duchu? Když čtu Bibli, docházím k závěru, že na tuto zemi přichází něco, co v historii nemá obdoby. Nevím, jestli to bude přirozené, duchovní nebo obojí dohromady. Ale, bratří, zemi se jistě přirozené katastrofy nevyhnou. Nevím, kolik z těch věcí, které čtu v Písmu, je čistě duchovních a kolik z toho se týká i přirozené roviny. Například vím, že zemětřesení je duchovní dílo. Ale mám obavu, že to slovo znamená také přirozené zemětřesení. Proč říká Boží Slovo, že přijde zemětřesení větší než bylo za dnů Ezechiáše? Proč to srovnává s něčím, co se událo před tisíci lety?

Víte, že je jen jedno bezpečné místo úkrytu? Jste přesvědčeni, že být Božími syny je jediným útočištěm, ve kterém lze přestát věci, které přicházejí na zem? Mohl jsem mluvit o jiných duchovních věcech nebo třeba o koncentračních táborech, o stalinském teroru... Když jsem byl v Rusku, mluvil jsem tam s několika starými lidmi, kteří zažili Stalinův teror. Byli už hodně, hodně staří, když jsem s nimi mluvil. Uvědomujete si, že v naší generaci byli lidé, kteří si to pamatovali? Plakali, když vzpomínali. Jaká to byla výsada s nimi sedět! Plakali, když vyprávěli, co vytrpěli a co ustáli. Hovořil jsem třeba s jedním starým mužem na Ukrajině, který mi říkal: „Stalin se mně snažil zabít, ale Bůh mu to nedovolil! A zachránil mě!“ Plakal, když mi vyprávěl svůj příběh. Když jsem pak znovu jel na Ukrajinu a byl rozhodnutý mu položit víc otázek, byl mrtev. Pán si ho vzal domů. Ano. Mohli bychom vyprávět. Osobně jsem přesvědčen, že jen archa je místo, na kterém chci být.

Můžete si srovnat archu se stánkem. Tři patra. Tři úrovně. Věřím, že v tom nejspodnějším patře byla zvířata, šelmy. Víte, že ve stánku i v chrámu se zvířata dostala nejdál na vnější nádvoří. Věřím, že ve druhém patře byla uskladněna potrava. Víme, že ve svatyni je Boží chléb předložený. To znamená, že se musíme sytit z Kristova života. Noe měl v horním patře hodně místa. Říkám si, jestli Bůh nechtěl, aby do archy přišlo víc lidí.

Ještě jednu věc o dveřích. Řekl jsem, že Noe sám dveře nezavřel. Když vypukla ta spoušť, lidé přiběhli a začali v zoufalství tlouci: „Noe, Noe, pusť nás dovnitř! Už jsem si to rozmyslel! Už jsem činil pokání! Lituji, že jsem tě nazval starým bláznem! Nejsi starý blázen!!! Noe! Prosím!“

Za prvé, Noe ty dveře nezavřel a nebyl je schopen ani otevřít.

Za druhé, s ohledem na to, co se dělo, si ani nemyslím, že by je Noe mohl slyšet.

A za třetí, protože okénko bylo nahoře na střeše a bylo zavřené, Noe ani nemohl vidět, co se děje okolo. Když Noe dokončil svoje kázání, to, co se dělo pak, nebyla jeho věc. Byl to Boží soud. A Boží soud není pro ty, kdo vyhledávají zajímavosti, ani pro novináře.